

[Indenrigsministeren.]

tænkeligt at give fri Adgang til Opsigelse, skyldes det, at Lejeledigheden hovedsagelig findes enten blandt de store Lejligheder eller blandt de mindre, men meget moderne udstyrede Lejligheder. Lejen for disse Lejligheder ligger almindeligvis paa et Niveau, der gør det umuligt for den mindrebemidlede Del af Befolkningen — navnlig under de nuværende økonomisk vanskelige Forhold — at leje dem. Af de virkelig billige Lejligheder findes der stadig kun et ringe Antal ledige, og det maa endvidere tages i Betragtning, at der i visse Provinsbyer findes en endda overordentlig stor Boligknaphed.

Under Hensyn til de anførte Forhold har jeg derfor fundet rimeligt at foreslaa, at Gyldigheden af de gældende ekstraordinære Regler om Opsigelse af Lejemaal forlænges, men dog kun for et Aar. Naar dette Aar er gaaet, kan man jo igen tage Stilling til de foreliggende Problemer og i Forbindelse hermed til en Del Spørgsmaal, der har rejst sig siden den nugældende Huslejelovgivning blev gennemført i 1937.

Jeg mener imidlertid ikke, at Tiden er inde til at gennemføre Ændringer af mere almindelig Karakter, og det vil formentlig være rettest nu at søge gennemført en Ordning, der kan være gældende for en kort Periode.

Bestemmelserne i det foreliggende Lovforslag svarer derfor i alt væsentligt til Bestemmelserne i Loven af 30. Marts 1940. I den Tid, denne Lov har været gældende, er man dog blevet opmærksom paa enkelte Forhold, som det kunde være rimeligt at tage Hensyn til, naar Lovens Gyldighed skal forlænges, og dertil sigtende Bestemmelser er derfor optaget i det foreliggende Lovforslag.

Med Hensyn til de Punkter, hvor der er foretaget Ændringer i Forhold til Loven af 30. Marts 1940, skal jeg særlig henlede Opmærksomheden paa følgende: I § 4 er det foreslaaet at give Adgang til ved Gendulejning at foretage Lejeforhøjelser, uanset hvor længe det forudgaaende Lejemaal har været løbende. Den tidligere gældende Regel, hvorefter der kun kunde tillades Lejeforhøjelser, naar det forudgaaende Lejemaal havde været løbende siden den 1. Januar 1936, har i visse Tilfælde givet Anledning til urimelige Resultater, særlig derved, at Lejen for to ensartede Lejligheder kunde blive meget forskellig.

I det foreliggende Lovforslag er der endvidere indføjet en ny Bestemmelse, der tilsigter at beskytte Ejers Interesse i, at der hersker Ro og Orden i Ejendommen.

Det har nemlig vist sig, at enkelte uheldige Elementer blandt Lejere i Ly af den lovhjemlede Uopsigeligthed har kunnet udvise utilbørlig Optræden — til Ulempe saavel for Udlejeren som for de øvrige Beboere. Nu findes der ganske vist i Lejelovens § 67 en Regel om, at Udlejeren kan hæve Lejemaalet med øjeblikkelig Virkning, hvis Lejeren trods Udlejers Paamindelse tilsidesætter sine Pligter til at iagttage god Skik og Orden i Ejendommen, men der skal meget til — baade i Retning af uheldig Optræden og i Retning af Bevis for, at Lejeren nu ogsaa kan gøres ansvarlig for Uroen — for, at Domstolene anerkender § 67-Virkningen. I mange Tilfælde har det dog været klart, at den paagældende Lejer, selv om han maaske ikke direkte har forbrudt sin Ret til Lejemaalet, dog ikke kan siges at have opført sig saadan, som man kan vente det af ordentlige Lejere. I saadanne Tilfælde giver Forslagets § 5 nu en Adgang til at opsiges Lejeren med det i Lejemaalet gældende Varsel og til aftalt eller forudsat Flyttedag. Der gives altsaa Lejeren en passende Frist til at søge andetsteds hen. Til Gengæld kræves det saa ikke, at det bevises, at den paagældende Lejer har forset sig mod Husordenen, det er nok, at Ejeren sandsynliggør, at Lejeren eller hans Husstands Optræden har været til Ulempe for Ejendommen eller dens Beboere.

Bestemmelsen i § 13 tilsigter under Hensyn til den vanskelige Brændselsituation og til det ønskelige i, at Brændselsforbruget nedsættes mest muligt, at opfordre til Opsætning af Varmemaalere i Ejendomme med Centralvarme, saaledes at de sparsommelige Lejere ikke kommer til at betale for dem, som ikke ved deres Varmeforbrug tager samfundsmæssige Hensyn.

Idet jeg i øvrigt henviser til Bemærkningerne til Lovforslaget, skal jeg tillade mig at anbefale Forslaget til det høje Tings velvillige og — da den nugældende Lov udløber den 1. April — hurtige Behandling.

Jeg har dernæst den Ære for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om midlertidig Ændring af Lov Nr. 87 af 25. Marts 1933 om Købstadkommunernes Styrelse.*

Som det formentlig vil være bekendt, indeholder § 18 i Købstadkommunalloven de gældende Regler for Købstadhavnenes Administration og Ministeriet for offentlige Arbejders Tilsyn med denne.

I Paragraffens 5te Stykke er det bl. a. bestemt, at Ministeren for offentlige Arbejder fastsætter Takster, gældende for et Tidsrum af 4 Aar, for Havnenes Benyttelse, og at Forandring af Taksterne derefter i